

Johann Heinrich Becker

**Ad Magnum Natalem Serenissimi Principis Ac Domini, Domini Caroli Leopoldi,
Ducis Regnatis Mecklenburgici ... Die XXVI. Novembris Feliciter Recurrentem
Eodemqve Die Hora X. Antemerid. In Auditorio Maximo Festiva Oratione: De
Dotibus Naturalibus Illorum, Qvi Ad Sceptra Nati Sunt Inter Concentus Musicos,
Pie Devoteqve Celebrandum ...**

Rostochii: Typis Joh. Jacobi Adleri, [1732]

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn1793938245>

Druck Freier Zugang

2°

Carl Leopold.

1713 - 1748.

Mkl f I

1926⁴⁰

35 Pläne
—

Abzug. f. I.
1926. 40
—

18.
✓
AD
MAGNUM NATALEM
SERENISSIMI PRINCIPIS
AC DOMINI,
DOMINICAROLI
LEOPOLDI,

DUCIS REGNANTIS MECKLENBURGICI,
PRINCIPIS VETUSTÆ GENTIS HENETÆ, SVERINI ET
RACEBURGI, COMITIS ITEM SVERINENSIS, TERRARUM ROSTO-
CHII AC STARGARDIÆ DYNASTÆ, ACADEMIÆ HUIUS
PATRONI ET CANCELLARII MAGNIFI-
CENTISSIMI,

DOMINI NOSTRI LONGE CLEMENTISSIMI,

DIE XXVI. NOVEMBRIS

FELICITER RECURRENTEM

EODEMQVE DIE HORA X. ANTEMERID.

IN AUDITORIO MAXIMO

FESTIVA ORATIONE:

DE

DOTIBUS NATURALIBUS ILLO-
RUM, QVI AD SCEPTRA NATI
SUNT

INTER CONCENTUS MUSICOS,
PIE DEVOTEQVE CELEBRANDUM

Magnificum DN. RECTOREM, utriusque Rei-
publicæ Proceres Gravissimos, omnium Facultatum Doctores,
Verbi Div Ministros, Philosophiæ Magistros, Nobilissimam Studio-
forum Coronam, omnes Literatos, Literarumque Fautores, suis
quosque dignitatibus conspicuos, qua par est observantia
& humanitate officiosissime invitat

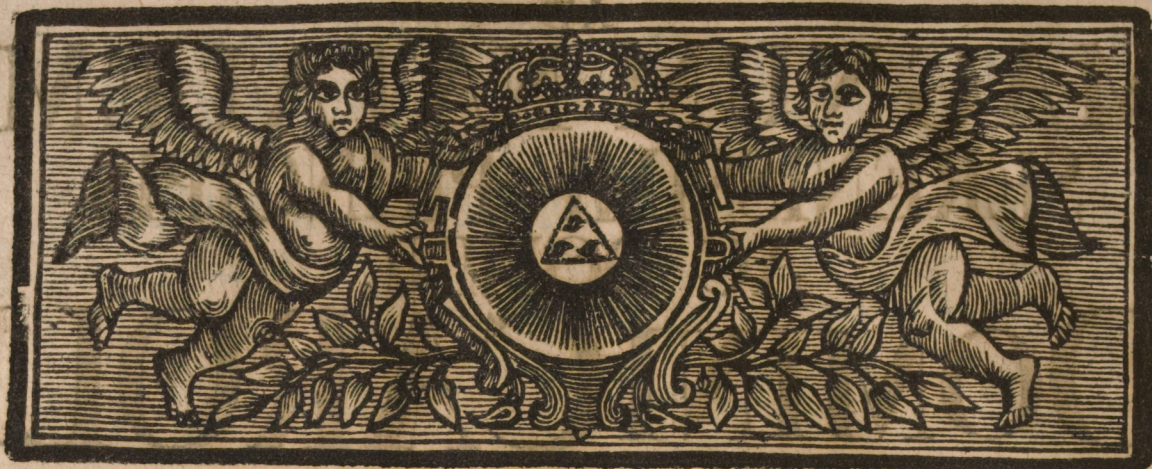
M. JOANNES HENRICUS BECKER,

Phil. Pract. P. P. O. & ad Div. Nicol. Ecclesiastes.

ROSTOCHII,

Typis JOH. JACOBI ADLERI, SERENISS. PRINC. & ACAD. Typogr.

123

DRINCIPUM, quanta esse debeat apud subditos æstimatio, æque docet ratio ac revelatio. Illa Principes considerat ut reipublicæ summos Directores, quibus ad exhibendam reverentiam cives obligati sint, non minus è jubare, quò præ reliquis mortalium fulgent, quam è molestissima, quam suscipiunt pro salute singulorum opera & cura; quam è publica, quæ per Illorum Regimen ad singula civitatis membra redundat, securitate. Hæc (revelationem puto) Principes nobis sistit, ut supremi Numinis locum tenentes, non enim est Magistratus nisi à DEO; (a) Sistit ut DEOS in terris (b) quia DEI vices sustinent, ac imaginem quandam divinæ Majestatis velut characterem indelebilem gestant; sistit ut luculentissimum DEI beneficium, ne populus sit ceu grex sine Pastore. *Quando enim non est Rex in Israel, quilibet facit quod rectum in oculis suis.* (c) Eadem sacra Revelatio non solum passim exprimit, quanta singulari providentia DEUS Principes dignetur, & quam vigilet super illis oculus Altissimi; verum etiam, ut à majori ad minus, quid suarum partium sit, concludant homines, adeo testatur: Eximiam esse Principum apud sanctos Angelos existimationem. Qui enim exactius examinaverit, & cum antecedentibus, rationeque concludendi contulerit illud 2. Pet. II. 11. ὅτι ἄγγελοι ἰχθὺι καὶ δυνάμει μέζοντες ὄντες, ἃ φέρουσι καὶ αὐτῶν παρὰ κυρίου βλάβος φημι κέρειν, animadvertet, scopum Petri esse, ut horrendam temeritatem illorum, qui Majestatum sunt obrectatores ac irrisores capisset, criminisque atrociam exinde demonstret, quod ne Angeli quidem (quanti autem roboris quantæ excellentiæ Spiritus!) contemptuosam Principum, etiam impiorum, mentionem coram DEO injicere ausint, quin potius omni modestia & singulari æstimatione de iis coram DEO loqui soleant. Ut itaque verba allegata sic reddi possint: *Angeli - - non ferunt quoad illas (ἐξουσίας) (d) seu de illis, apud Dominum execrabile vel injuriosum judicium.* Præ-

(a) Rom. XIII. 1.

(b) Exod. XXII. 9.

(c) Judic. XVII. 6.

(d) Sunt qui καὶ αὐτῶν non ad ἐξουσίας referunt, sed ad ipsos Angelos & quidem generice spectatos, hoc sensu: quod Angeli boni, si contentio illis intercedit cum malis Angelis, hos non convitiis proscindant iisque maledicant, Sed videtur illa sententia non adeo simplex aut ab omni dubio libera esse. Orta est fortassis exinde, quod aliqui codices legant: καὶ αὐτῶν

Præsentis loci non est, multis circa hujus dicti sensum, de quo non apud omnes æqualiter constat, philologice eliciendum occupari. (e) Vid. Versio Anglica & Belgica, quarum hæc ita habet: *Daer de Enghelen -- geen lasterlick oordeel tegen haer voor den Heere voort en brengen.* Illa vero sic: *Whereas Angels -- bring not a railing accusation against them before the Lord.* (f) Hoc saltem inde est colligendum, si Principum tanta est dignitas, ut Angeli quoque pretiosam illam habeant, singularique modestia suspiciant, sequitur, homines, quos DEUS summis Magistratibus subiectos voluit, debitam reverentiam devotumque animum non sine ingenti crimine illis denegare. Tenentur ergo subditi perfectissima obligatione, ut agnoscant singularem, quo DEUS Principes ornavit notavitque characterem, ut obsequium Magistratibus præstent integerimum, ut pia mentis veneratione personas ac officium illorum suspiciant, Deumque in Principe reveantur. Hæc veritas adeo in propatulo est collocata, ut & homines gentiles illa non latuerit. Tacitus (g) *Principibus*, inquit, *summum rerum, judicium Dei dederunt, subditis obsequii gloria relicta est.* Idem: (h) *Imperium enim a DEO habent, & inslar Deorum sunt.* Non fidelis est subditus, qui, quid debeat Principi, sæpius non recordatur. Quod autem Principi debemus, aut in mente est, aut in actione. Utrumque conjunctum esse oportet. Ut externa actione Principi officia præstemus, occasionem non præstolamur, sed semper adest. Huc referenda sunt pia vota & preces pro incolumitate Principis assiduo fundenda, ut DEUS Uncti sui thronum firmare, vitam conservare, regimini pacem, consiliis prosperrimum eventum largiri dignetur. Hoc suarum partium esse, adeo ethnici norunt. Unde nullus reperitur tam rudis populus, qui non suo more reverentiam Principi testaturus, votivis utatur acclamationibus Sinicum populum Regi suo, ut *decem mille annos vivat*, acclamare solere, trefert *Tri-gauius*. (i) Decent ingenua pro principum felicitate vota potius populum Christianum, qui, quid Princeps sit, & quantum ille bonum publicum, utroque libro, rationis & Scripturæ edocetur. Ecquis ignorat exhortationem D. Pauli I. Tim. II. 1, 2. *Horror igitur, primo omnium fieri supplicationes, preces, intercessiones, gratiarum actiones -- pro Regibus & omnibus qui in supereminencia sunt, ut tranquillam & quietam vitam transigamus &c.*

Certè, quò gravius est, quod Principes gerunt, officium, eo magis indigent manu DEI suffultrice, quo certior est utilitas & felicitas communis in salute Principis, èo avidius hæc optari debet, quo majus est gratiæ divinæ documentum, quando terra regitur sapiente ac clemente Principe, eo majorem divini Numinis celebrationem hoc jure suo flagitat.

ἐαυτῶν. B. Gerhardus hanc lectionem præferre videtur, vultque, si vel maxime legatur καὶ αὐτῶν, tamen pro: καὶ ἐαυτῶν positum accipiendum esse. In Comment. ad h. l.

(e) Varia secus monenda essent circa particulas & voces hujus dicti. Præsertim, quod spectat particulam παρά, de qua notissimum est, quod cum Dativo connexa significet: *juxta vel apud* e. g. παρά τῷ κυρίῳ ἐλεῶ, *apud DEUM est misericordia.* Vocem autem: βλάβοςφημι & βλασφημία sæpe de *asperiori contumelia & injuriosa obtreptione* sumi, apertum est tam e locis Bibl. Col. III. 8. Tit. III. 2. &c. quam ex usurpatione Patrum & Scriptorum profanorum. Vid. pl. Svoeri Thesaur. Eccl. voce βλασφημία.

(f) Conf. Polum in Annot. Bibl. Idiom. Angl. ad h. l.

(g) Annal. IV.

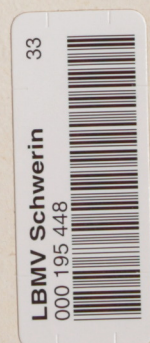
(h) Annal. III.

(i) De Expedit. Christ. apud Simas Lib. I. Cap. V.

gitat. Precando & gratias agendo pro iusto patriæ Patre, DEO & Principi iusta exsolvimus officia. Quod sicut indies fieri fas est, ita atrox delictum foret, istud negligere data singulari & annua occasione. Illam puto, qua recurrens festiva memoria felicissimorum Natalium magnorum Principum publica, eaque communi animorum exultatione celebratur. Contigit & nostris terris Mecklenburgicis illud beneficium divinum, ut vigesimo sexto die hujus mensis recordari queamus fausti Natalis PRINCIPIS nostri HEROIS. Ille enim dies est, qui favente divina clementia LIII. retro annis vitæ gloriosissimæ initium dedit SERENISSIMO PRINCIPI AC DOMINO, DOMINO CAROLO LEOPOLDO, Duci Regnanti Megapolitano, Principi vetustæ gentis Henetæ, Suerini ac Raceburgi, Comiti item Suerinensi, Terrarum Rostochii & Stargardiæ Dynastæ, Patrono & Cancellario hujus Academiæ Magnificentissimo Domino nostro longe clementissimo, Principi Regii sanguinis, Regii adpectus, Regiarumque virtutum, Regiæ tandem fortunæ dignissimo. Sane, si universa Europa *Principem* habet singularibus imo Regiis iisque naturalibus dotibus ornatum, nostra Megapolis *ILLUM* ostentat, si quis *Princeps* inter *Principes* eminet, NOSTER est. (Liceat ad aliorum invidiam gloriari, immodesta non est laus, quæ publica est.) Nos vero subdiros manet illa gloria, TANTO PRINCIPI obtemperandi, publiceque interpretandi, quanta nostri DUCIS veneratione capti, quanto gaudio perciti, quam devoto amore accensi, ad Natale EJUS Festum Sacra nostra adportemus. Confluamus ergo ad aram, immolemus corda nostra DEO ac PRINCIPI. *ILLI* ut documenta humillimæ gratiarum actionis, *HUIC* ut pignora sempiternæ fidei & subjectissimæ obedientiæ. Scateant pectora voris, ac suspiriis, inter concentus musicos largiter effundendis. Tollantur animi sursum, ut summus rerum PANTOCRATOR in vita, gloria ac prosperrima sorte, AUGUSTI NOSTRI DUCIS civilem nostram beatitudinem perennare jubeat, Terrisque nostris, Academiæ ac Civitati nostræ ex alto porro benedicat, lætissimumque hoc *Natale Festum* in seros usque annos recurrere jubeat. Quandoquidem vero nostra SERENISSIMO PRINCIPI fidelis Academia solemnissima Panegyri suo se officio exsolvet, meque suæ in PRINCIPEM pietatis tenuem licet & minus exercitatum, interpretem constituit; ad ornandum hunc actum Panegyricum, pariter atque ad benevole audiendam oratiunculam: DE DOTIBUS NATURALIBUS ILLORUM QVI AD SCEPTRA NATI SUNT, pro modulo meo recitandam, MAGNIFICUM DOMINUM RECTOREM, utriusque Magistratus Proceres gravissimos, omnium Facultatum Doctores ac Licentiatos fulgidissimos, Verbi divini Præcones religiosissimos, Artium Magistros Præclarissimos, Literarum Studiosos nobilissimos & solertissimos, omnes denique eruditorum Fautores suis quosque titulis ac honoribus conspicuos, obsequiose & humanissime invitatos cupio.

P. P. Anno MDCCXXXII. die XXIV. Nov.

tis loci non est, multis circa hujus dicti sensum, de quo non apud
 æqualiter constat, philologice eliciendum occupari. (e) Vid.
 Anglica & Belgica, quarum hæc ita habet: *Daer de Engbelen --*
terlick oordeel tegen haer voor den Heere voort en brengen. Illa ve-
Wherear Angels -- bring not a railing accusation against them before
 l. (f) Hoc saltem inde est colligendum, si Principum tanta est
 s, ut Angeli quoque pretiosam illam habeant, singularique mo-
 uspiciant, sequitur, homines, quos DEUS summis Magistratibus
 os voluit, debitam reverentiam devotumque animum non sine
 crimine illis denegare. Tenentur ergo subditi perfectissima
 one, ut agnoscant singularem, quo DEUS Principes ornavit no-
 e characterem, ut obsequium Magistratibus præstent integerri-
 ut pia mentis veneratione personas ac officium illorum suspi-
 eumque in Principe reveantur. Hæc veritas adeo in propa-
 collocata, ut & homines gentiles illa non latuerit. Tacitus (g)
 bus, inquit, *summum rerum, judicium Dii dederunt, subditis obsequii*
elicta est. Idem: (h) *Imperium enim a DEO habent, & instar Deo-*
t. Non fidelis est subditus, qui, quid debeat Principi, sæpius
 cordatur. Quod autem Principi debemus, aut in mente est, aut
 one. Utrumque conjunctum esse oportet. Ut externa actione
 i officia præstemus, occasionem non præstolamur, sed semper
 Huc referenda sunt pia vota & preces pro incolumitate Prin-
 fiduo fundenda, ut DEUS Uncti sui thronum firmare, vitam
 vare, regimini pacem, consiliis prosperrimum eventum largi-
 etur. Hoc suarum partium esse, adeo ethnici norunt. Unde
 reperitur tam rudis populus, qui non suo more reverentiam
 s, votivis utatur acclamationibus Sinicum popu-
 lecem mille annos vivat, acclamare solere, trefert Tri-
 at ingenua pro principum felicitate vota potius po-
 m, qui, quid Princeps sit, & quantum ille bonum pu-
 libro, rationis & Scripturæ edocetur. Ecquis igno-
 D. Pauli 1. Tim. II. 1. 2. *Horror igitur, primo omnium*
recationes, intercessiones, gratiarum actiones -- pro Re-
in supereminencia sunt, ut tranquillam & quietam vi-
 c.
 gravius est, quod Principes gerunt, officium, eo magis
 El suffultrice, quo certior est utilitas & felicitas com-
 principis, eo avidius hæc optari debet, quo majus est
 tumentum, quando terra regitur sapiente ac clemente
 rem divini Numinis celebrationem hoc jure suo fla-
 gitat.

Gerhardus hanc lectionem præferre videtur, vultque, si vel
 gatur καὶ αὐτῶν, tamen pro: καὶ ἐαυτῶν positum accipien-
 In Comment. ad h. l.
 monenda essent circa particulas & voces hujus dicti. Præfer-
 spectat particulam παρά, de qua notissimum est, quod cum
 nexa significet: *juxta vel apud* e. g. παρά τῷ κυρίῳ ἔλεος,
 M est misericordia. Vocem autem: βλασφημία & βλασφημία
 periori contumelia & injuriosa obtreptione sumi, apertum est tam
 ol. Col. III. 8. Tit. III. 2. &c. quam ex usurpatione Patrum &
 a profanorum. Vid. pl. *Sviceri Thesaur. Eccl.* voce βλασφημία.
 in Annot. Bibl. Idiom. Angl. ad h. l.

Christ. apud Simas Lib. I. Cap. V.